

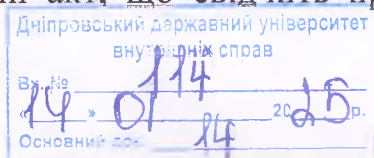
До спеціалізованої вченої ради
Д 08.727.02 Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
49005, м. Дніпро, просп. Науки, 26

ВІДГУК

офіційного опонента, професора кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства Харківського національного університету внутрішніх справ, доктора юридичних наук, професора Пчеліної Оксани Василівни на дисертаційне дослідження Приходька Данила Станіславовича на тему: «Використання спеціальних знань під час розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем», яке подане на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

Ступінь актуальності обраної теми. В умовах сьогодення відбувається активне зростання привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК України), яке і раніше характеризувались високими показниками в порівнянні з іншими облікованими кримінальними правопорушеннями, порушуючи гарантовані Конституцією України права та свободи громадян. Ситуація після повномасштабного нападу російських загарбників на територію незалежної України вимагала дієвих заходів, спрямованих на здійснення оборонних закупівель окремих товарів, робіт та послуг, отримання благодійної та гуманітарної допомоги, міжнародного фінансування, що внесло певні корективи до криміналістичної характеристики окреслених кримінальних правопорушень.

Хоча досудове розслідування за кримінальними правопорушеннями у провадженнях за ознаками ст. 191 КК України здійснюється органами Національної поліції, Бюро економічної безпеки України, Національним антикорупційним бюро України та Державним бюро розслідувань, простежується значна різниця між показниками зареєстрованих кримінальних правопорушень та за якими складено обвинувальний акт, що свідчить про

необхідність сучасних наукових розробок та практичних рекомендацій в окресленому напрямі. Тому, задля проведення ефективного досудового розслідування, необхідно озброїти осіб, що проводять розслідування, технічними досягненнями наукового прогресу та забезпечити можливість використання спеціальних знань у спосіб, що не суперечить закону.

Науковим підґрунтям для вивчення сутності окреслених кримінальних правопорушень у криміналістичному аспекті стали дослідження: А. Ф. Волобуєва, Г. А. Матусовського, М. А. Погорецького, О. В. Пчеліної, А. Ю. Спусканюка, Р. Л. Степанюка, К. О. Чаплинського, С. С. Чернявського та ін., які переважно спрямовані на дослідження методики розслідування кримінальних правопорушень у бюджетній сфері або окремих аспектів використання спеціальних знань. Проблематика використання спеціальних знань була предметом дослідження як зарубіжних, так і вітчизняних науковців, серед яких: В. П. Бахін, Г. С. Бідняк, І. В. Гора, Н. Я. Дондик, Н. І. Клименко, Н. В. Копча, А. В. Кофанов, О. А. Кравченко, Є. Д. Лук'янчиков, І. В. Пиріг, М. В. Салтевський, М. Я. Сегай, В. В. Семенов, П. В. Цимбал, М. Г. Щербаковський та ін. У площині міжнародного співробітництва використання спеціальних знань було висвітлено у працях О. І. Виноградової, О. А. Лопати, Н. І. Клименко, О. А. Купрієвич, А. С. Сизоненка, Ю. М. Черноус та ін. Не піддаючи сумніву значимість вищезазначених наукових досягнень, на сьогодні під час розслідування привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем не дослідженими залишаються питання щодо особливостей залучення спеціалістів під час проведення процесуальних дій, проведення окремих класів судових експертиз, використання міжнародного досвіду удосконалення експертної діяльності тощо. Наразі постає потреба у проведенні комплексного дослідження використання спеціальних знань у різних формах.

Актуальність роботи підкреслюється й тим, що обрана тема дослідження відповідає як загальнодержавним, так і відомчим пріоритетам стосовно

забезпечення національної безпеки та протидії злочинності. Дисертацію виконано відповідно до положень Стратегії національної безпеки України (Указ Президента України від 14.09.2020 № 392/2020), Стратегії боротьби з організованою злочинністю (розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.09.2020 № 1126-р), Стратегії воєнної безпеки України (Указ Президента України від 25.03.2021 № 121/2021), Стратегії кібербезпеки України (Указ Президента України від 14.05.2021 № 447/2021), Національної економічної стратегії на період до 2030 року (постанова Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 179), Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.07.2019 № 526-р), Стратегії здійснення цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації системи управління державними фінансами на період до 2025 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації (розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.11.2021 № 1467-р), Плану заходів з реалізації Стратегії інформаційної безпеки на період до 2025 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.03.2023 № 272-р), Порядку електронної інформаційної взаємодії Офісу Генерального прокурора та Міністерства внутрішніх справ України (спільний наказ Офісу Генерального прокурора та МВС України від 22.11.2021 № 371/846), тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок Міністерства освіти і науки на 2022-2026 роки (наказ МОН України від 03.02.2022 № 109), тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки (наказ МВС України від 11.06.2020 № 454), Основних напрямів наукових досліджень Науково-дослідного інституту публічного права на 2021–2025 рр.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

У дисертації використано багатоманітні методи наукового пізнання у розрізі визначених мети, завдань, об'єкта й предмета дослідження. Базисом їх застосування є діалектичний метод, який визначає вагомість взаємодії

складових будь-якої системи та їх взаємозв'язок для її ефективної діяльності. Порівняльно-правовий метод – для аналізу нормативно-правової бази, що регулює суспільні відносини за ст. 191 КК України, а також залучення обізнаних осіб (спеціаліста, ревізора, експерта) у кримінальному провадженні (підрозділи 1.1, 1.2, 2.1-2.3, 3.1, 3.2). Системно-структурний метод – для з'ясування структури криміналістичної характеристики привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, систематизації способів підготовки, вчинення та приховування протиправних діянь, класифікації форм використання спеціальних знань (розділ 1). Функціональний метод – для визначення перспективних напрямів удосконалення судово-експертної діяльності (підрозділ 3.3), проведення процесуальних дій із залученням обізнаних осіб (підрозділи 2.1-2.2). Статистичний метод – для узагальнення матеріалів судово-слідчої та експертної практики, статистичних даних, результатів опитування респондентів (розділи 1–3). Соціологічний метод – для проведення анкетування (інтерв'ювання) працівників правоохоронних органів та експертних підрозділів (розділи 1–3). Методи формальної логіки – для узагальнення наукових поглядів вітчизняних і зарубіжних учених, аналізу емпіричної інформації, що становить предмет дослідження (розділи 1–3). На основі синтезу сформульовано загальні висновки за темою дослідження (розділи 1–3).

Зазначені вище методи використано у дисертації в їх взаємозв'язку і взаємозалежності, що забезпечило переконливість, всебічність, повноту та об'єктивність отриманих наукових результатів.

Дисертант у роботі спирається на значну за обсягом емпіричну базу, яку становлять згруповані відомості Єдиного звіту про вчинені кримінальні правопорушення Офісу Генерального прокурора України за період 2017-2024 рр., результати опрацювання судово-слідчої та експертної практики протягом 2015-2024 рр. згруповані матеріали понад 238 кримінальних проваджень і судових рішень за фактами привласнення, розтрата майна або

заволодінням ним шляхом зловживання службовим становищем у всіх регіонах України за період 2017-2024 рр.; 150 висновків судових експертів; зведені результати анкетування 187 слідчих, 83 працівників органів прокуратури, 78 працівників оперативних підрозділів, 115 осіб, які володіють спеціальними знаннями. Під час дослідження використано власний досвід роботи у підрозділах Національної поліції України.

Новизна представлених теоретичних та/або експериментальних результатів проведених здобувачем досліджень, повнота викладу в опублікованих працях визначається тим, що дисертаційна робота є першим у вітчизняній науці комплексним монографічним дослідженням теоретичних і практичних проблем використання спеціальних знань під час розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, в якому сформульовано низку наукових положень і практичних рекомендацій, спрямованих на підвищення ефективності діяльності експертних підрозділів та органів досудового розслідування Національної поліції України, що вирізняються науковою новизною та мають важливе теоретичне і практичне значення, зокрема:

вперше:

– здійснено криміналістичний аналіз сфери використання спеціальних знань під час розслідування кримінальних правопорушень, кваліфікованих за ст. 191 КК України, сформульовано наукові положення та практичні рекомендації щодо використання спеціальних знань під час розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, які включають наукові розробки і практичні рекомендації щодо виявлення, фіксації, вилучення та дослідження криміналістично значущої інформації шляхом використання економічних, почеркознавчих, технічних та інших знань обізнаних осіб;

– охарактеризовано дослідницьку діяльність спеціаліста в межах використання спеціальних знань під час надання висновків та запропоновано напрями удосконалення їхньої професійної підготовки у зазначеному напрямі;

– запропоновано внести доповнення до ст. 101 КПК України «Висновок експерта» та ст. 102 КК України «Зміст висновку експерта» словами «та спеціаліста» слово «експерта» замінити словами «експерта, спеціаліста»; «експертиза» замінити словами «експертиза, дослідження»;

удосконалено:

– наукові підходи щодо систематизації типових способів учинення привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, які містять: 1) складання фіктивних документів шляхом списання товарно-матеріальних цінностей; 2) складання фіктивних договорів щодо закупівлі товарів, робіт чи послуг; 3) безпідставні нарахування та виплата зарплатні та інших грошових виплат працівникам (як різновид цього способу – фіктивно працевлаштованим особам); 4) безпідставне списання товарно-матеріальних цінностей з балансу підприємства; 5) фіктивна закупівля товарно-матеріальних цінностей під авансові звіти; 6) перерахування коштів шляхом складання актів приймання-передачі виконаних робіт; 7) складання фіктивних документів щодо передачі товарів третім особам; 8) порушення законодавства у сфері публічних закупівель; 9) неправомірні дії щодо отримання, використання, обліку та звітності благодійної допомоги тощо;

– систему знань про елементи криміналістичної характеристики, у т. ч. в умовах запровадженого воєнного стану, на яку впливають законодавчі акти, що спрощують процедуру оборонних закупівель та обліку благодійної допомоги в умовах сьогодення;

– наукові положення про відмежування понять «привласнення», «розтрата» та «заволодіння»;

– практичні рекомендації щодо усунення помилок при проведенні судово-економічної експертизи, серед яких дослідження первинних документів, що забезпечує отримання допустимих та достовірних доказів;

– криміналістичне вчення про форми використання спеціальних знань вивчено з точки зору класифікації за різними критеріями: врегульованості

законом, регламентації в КПК України, обов'язковості застосування, суб'єктів використання, де акцентовано на особливому значенні залучення фахівців Держаудитслужби в якості спеціалістів та призначенні їй проведенні судових експертиз, зокрема, судово-економічної та почеркознавчої;

– теоретичні знання щодо основних криміналістичних категорій «уміння», «навички», «знання», «спеціальні знання»;

– практичні рекомендації щодо проведення обшуку та огляду документів уповноваженою особою із залученням групи спеціалістів та самостійно;

– криміналістичні відомості про слідову картину кримінальних правопорушень, яку в доказуванні привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем складають матеріальні сліди (документи, предмети злочинного посягання, грошові кошти, техніка для виготовлення документів, печатки, штампи тощо), електронні (цифрові), уявні (ідеальні) сліди;

– організаційно-тактичні особливості залучення фахівців Держаудитслужби в якості спеціалістів як спосіб вирішення завдань позапланової ревізії;

– напрями вдосконалення судово-експертної діяльності в кримінальних провадженнях, серед яких: використання сучасного обладнання, методик та методів під час проведення судових експертиз, програмних продуктів під час оформлення висновків експерта, використання можливостей штучного інтелекту тощо;

дістало подальший розвиток:

– відомості про документ, як основного носія слідової інформації за зазначеними кримінальними правопорушеннями, його різновиди, класифікація за функціональним призначенням документу, формою носія інформації документу, якісними ознаками документу тощо;

– зміст і визначення «електронних», «комп'ютерних», «цифрових» слідів та їх значення для доказування привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем;

– поняття спеціальних знань як наукових, технічних та інших професійних знань, окрім юридичних, отриманих у результаті навчання, а також навички, надбані в процесі роботи в окремих галузях практичної діяльності, які використовуються разом із застосуванням науково-технічних засобів при виявленні, збиранні, фіксації, вилученні та дослідженні слідів кримінальних правопорушень з метою отримання доказової та орієнтуючої інформації у кримінальному провадженні;

– практичні рекомендації стосовно необхідності оновлення термінології у Наказі Головного КРУ, МВС, СБУ, Генеральної прокуратури «Про затвердження порядку взаємодії органів Державної контрольно-ревізійної служби, органів прокуратури, органів внутрішніх справ, СБУ» від 19.10.2006 № 346/1025/685,53 задля відповідності вимогам сучасності.

Заслуговує на увагу проведений автором ґрунтовний аналіз наукових розробок та дисертаційних праць, що виконувалися в даному напрямі дослідження в Україні та за кордоном. Це свідчить про якісне висвітлення здобувачем наявного стану наукового опрацювання досліджуваних питань.

Публікації. Основні положення та результати дисертації відображено у восьми наукових публікаціях, з яких чотири статті – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна – у закордонному юридичному виданні, три – у збірниках тез наукових доповідей, оприлюднених на міжнародних науково-практичних конференціях.

Проаналізувавши наукову дисертацію та фахові публікації Д.С. Приходька, з теми дослідження офіційний опонент підтверджує, що наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані дисертантом, у своїй більшості є обґрунтованими, переконливими, об'єктивними, достовірними та новими.

Практичне значення отриманих результатів полягає у тому, що сформульовані в дисертації наукові положення, висновки та рекомендації впроваджено та використовуються у:

– *законотворчій діяльності* – для удосконалення законодавства щодо запобігання кримінальним правопорушенням у сфері службової діяльності сформульовано низку пропозицій щодо внесення змін і доповнень до чинного Кримінального процесуального кодексу України;

– *правозастосовній діяльності* – для вдосконалення діяльності органів досудового розслідування, оперативних та експертних підрозділів Національної поліції (акти впровадження Управління стратегічних розслідувань в Дніпропетровській області ДСР Національної поліції України від 13 березня 2023 р., Дніпропетровського НДЕКЦ МВС від 24 листопада 2023 р.).

– *науковій діяльності* – для удосконалення методики розслідування окремих видів кримінальних правопорушень проти власності (акти впровадження Харківського національного університету внутрішніх справ від 21 грудня 2023 р., Національної академії внутрішніх справ від 27 грудня 2023 р., Дніпровського державного університету внутрішніх справ від 12 червня 2024 р.);

– *освітньому процесі* – при викладанні навчальних дисциплін «Організація розслідування кримінальних правопорушень», «Криміналістика», «Кримінальний процес», «Оперативно-розшукова діяльність», «Кримінологія», а також підготовці монографій, підручників і навчальних посібників (акти впровадження ПрАТ «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом» від 30 листопада 2023 р., Інституту права та суспільних відносин «Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» від 11 червня 2024 р.).

Оцінка змісту дисертації. Дисертаційна робота Приходька Д.С. викладена українською мовою на 239 сторінках. Структура роботи відповідає вимогам МОН України та положенню про присудження ступеня кандидата юридичних наук. Вона структурована і складається з анотації, змісту, переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних

джерел та додатків. Результати дослідження представлені у вісімнадцяти додатках на 36 сторінках.

Наукові положення та висновки дисертаційного дослідження достатньо обґрунтовані здобувачем в тексті представленої праці. Автор системно і логічно вибудував зміст наукового дослідження, який включає в себе послідовне вирішення ключових проблем дисертації, цілісно і змістовно розкрив питання мети і завдання дослідження з відображенням їх у висновках між розділами і загальних висновках, що уособлює собою завершене і цілісне сприйняття виконаної наукової праці.

Анотація у стислій формі представляє основні тези дисертаційного дослідження, наводить перелік публікацій, в яких викладені основні результати представленого дослідження. Анотація викладена українською і англійською мовами.

У *вступі* визначено об'єкт і предмет дослідження, наведено актуальність вибраної теми та інформацію про апробацію дисертації на профільних заходах.

У 1-му розділі *«Теоретико-правові засади використання спеціальних знань під час розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем»* висвітлено стан теоретичної розробленості інституту використання спеціальних знань у кримінальних провадженнях та проблемні питання стадії досудового розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем. Схарактеризовано способи безпосереднього вчинення, приготування та приховування кримінальних правопорушень кваліфікованих за ст. 191 КК України та визначено їх місце в системі відомостей, що складають криміналістичну характеристику привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем з урахуванням запровадженого воєнного стану. Розглянуто сліди, що залишаються під час привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, та їх

кореляційні зв'язки з іншими елементами криміналістичної характеристики досліджуваних протиправних діянь.

У 2-му розділі «*Використання спеціальних знань під час збирання слідів кримінальних правопорушень, пов'язаних із привласненням, розтратою майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем*» визначено понятійний апарат інституту спеціальних знань, охарактеризовано форми їх використання під час досудового розслідування кримінальних проваджень за фактами привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем; розглянуто особливості проведення ревізій (інспектування) та залучення представників органу державного фінансового контролю в якості спеціалістів на стадії досудового розслідування. Зосереджено увагу на значущості участі спеціаліста під час проведення обшуку. Надано рекомендації щодо порядку проведення безпосереднього етапу огляду документів з визначенням ознак, що можуть свідчити про внесення змін у первинний зміст документів та готування до вчинення привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем. Акцентовано на важливості залучення фахової допомоги спеціалістів (економісти, почеркознавці, документознавці). Зазначено особливості проведення огляду не тільки паперових документів, а й документів у електронній формі з залученням певних спеціалістів.

У 3-му розділі «*Використання судових експертиз під час розслідування привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем*» надано рекомендації щодо поліпшення підготовки матеріалів для проведення судово-економічних, почеркознавчих експертиз з огляду на специфіку вчинення кримінальних правопорушень. Окреслено проблемні питання, які стають на заваді ефективного проведення судових експертиз та визнання висновків належними й допустимими доказами. Розкрито діяльність міжнародної експертної мережі інститутів судової експертизи, до складу якої входять вітчизняні експертні установи, які мають акредитацію за міжнародними стандартами. Проаналізовано висновки судових

експертів та інші матеріали кримінальних проваджень зазначеної категорії, а також результати опитувань слідчих та судових експертів, наведено приклади з практичної діяльності.

Висновки повністю відповідають отриманим результатам, завданням та меті дисертаційного дослідження. Автором використано значну кількість вітчизняних та зарубіжних літературних джерел, законодавчі та підзаконні нормативні акти України. Список використаних джерел складає 193 найменувань.

Таким чином, дисертація Приходька Д.С. відповідає існуючим вимогам та є завершеною науковою працею, результати якої вирішують актуальне наукове завдання з розробки теоретичних положень та криміналістичних рекомендацій щодо ефективного використання інституту спеціальних знань, що спрямовані на підвищення результативності досудового розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем.

Рекомендації щодо подальшого використання результатів дисертації в практиці. Отримані результати дисертаційного дослідження Приходька Д.С. щодо використання спеціальних знань при розслідуванні кримінальних правопорушень, кваліфікованих за ст. 191 КК України, рекомендується для використання у діяльності закладів вищої освіти, в науково-дослідницьких розробках наукових установ, дослідниками при написанні статей та монографій, плануванні досліджень за даним напрямом.

Зауваження щодо оформлення та змісту дисертації, запитання до здобувача. Загалом позитивно оцінюючи дисертацію Приходька Д.С. водночас необхідно звернути увагу на деякі положення, що могли б слугувати предметом подальших наукових досліджень або дискусії під час публічного захисту:

1. Так, розкриваючи розділ 3 «Використання судових експертиз під час розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем» автор приділяє увагу тактичним

особливостям призначення та проведення судових експертиз, особливостям проведення окремих класів судових експертиз, що мають ключове значення для досліджуваних кримінальних правопорушень, а також питанням оцінки висновка експерта та напрями вдосконалення використання спеціальних знань під час досудового розслідування. Однак, на думку опонента, варто було б розкрити більш ґрунтовно особливості проведення комплексних експертиз, що надало б роботі більшої прикладної значущості.

2. У підрозділі 2.3 «Особливості залучення спеціаліста до проведення слідчих (розшукових) дій» зосереджено увагу на значущості участі спеціаліста під час проведення огляду та обшуку. Водночас, дисертант оминає розгляд інших процесуальних дій (допит, тимчасовий доступ до речей та документів, відбір зразків для експертизи тощо). Хотілося б почути думку здобувача щодо наданого зауваження.

3. За змістом дисертаційного дослідження автор пропонує низку пропозицій до чинного кримінально-процесуального законодавства, зокрема: запропоновано внести доповнення до ст. 101 КПК України «Висновок експерта» та ст. 102 КК України «Зміст висновку експерта»; доведена необхідність оновлення термінології у Наказі Головного КРУ, МВС, СБУ, Генеральної прокуратури «Про затвердження порядку взаємодії органів Державної контрольно-ревізійної служби, органів прокуратури, органів внутрішніх справ, СБУ» від 19.10.2006 № 346/1025/685,53 задля відповідності вимогам сучасності. Вказані пропозиції є достатньо аргументовані за змістом дисертації, то ж дисертанту варто впровадити отримані результати до відомчої правотворчої діяльності.

Однак, підсумовуючи викладене вище, слід зауважити, що вказані дискусійні положення водночас підкреслюють актуальність досліджуваної проблематики та не впливають на позитивне враження від рецензованої наукової праці.

Висновок про відповідність дисертації встановленим вимогам.
Дисертація Приходька Д.С. «Використання спеціальних знань під час

розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем» за актуальністю, ступенем новизни представлених результатів, їх наукової обґрунтованості, повноти викладення в опублікованих наукових працях, рівнем виконання поставленого наукового завдання та володіння методологією наукової діяльності відповідає вимогам, які висуваються до дисертацій на здобуття ступеня кандидата юридичних наук.

Виходячи з вищевикладеного, вважаємо, що дисертаційне дослідження **«Використання спеціальних знань під час розслідування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем»**, подане на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза, є завершеною науковою працею, яка цілком відповідає вимогам пунктам 9, 11, 12, 13 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567, а її автор, **Приходько Данило Станіславович**, заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Офіційний опонент:
професор кафедри кримінального процесу
та організації досудового слідства
Харківського національного університету
внутрішніх справ
доктор юридичних наук,
професор

Оксана ПЧЕЛІНА